

KULTUR

MANDAG 4. JULI 2011

Gårdagens skybrud var for længst glemt under en veloplagt L.O.C.'s optræden på Orange Scene søndag aften.

Foto: Martin Rosenauer.

Sidste aften på Roskilde

”Selv om det er søndag, og alle vatpikkene er taget hjem, skal vi så ikke holde en fest?” gjalder en hæs og genkendelig stemme ud gennem Orange Scenes majestætiske højttalere.

*Af Mika Sun Black,
freelanceskribent*

L.O.C. er et af årets hovednavne på Roskilde Festival og indtager med selvsikkerhed den prestigefyldte Orange Scene, der kan rumme intet mindre end 60.000 gæster. Pladsen er pakket til randen af møgbeskidte fans og an-

det godtfolk, der nægter at give op, nægter at gå hjem og nægter at gå glip af festivalens absolutte hiphop-højdepunkt.

Men efter mere end en uges campingliv og fire dage med musik i genrer så forskellige som rock, jazz, pop, rap, electronica og verdensmusik synger årets version af Nordeuropas største

musikfestival på uigenkaldeligt sidste vers.

For mange er festivaltoget kørt for længst

På dette tidspunkt er der allerede flere tusind festivalgæster, som har kastet håndklædet i ringen, gummistøvlerne på nakken og taget toget hjem for tid.

Årets Roskilde Festival har nemlig været en blandet fornøjelse, efter at en kulsort himmel åbnede sine sluser over store dele af Sjælland lørdag aften. Det værste skybrud i to årtier og dis-countteltet fra Harald Nyborg er en dårlig kombination, der kan knække selv de mest hardcore festivalgængere, som pludselig stod i mudder til knæene.

Redningen: Mariehøns og gaffatape

Langt fra alle er dog skræmt bort. Ud over hos de glade koncertgængere er stemningen også overraskende munter på campingområdet, der ligger en halv til to kilometer fra selve festivalpladsen. Det er her, gæsterne sover og hænger ud, når de ikke er inde at høre musik. Regnen falder stadig med mellemrum, men det værste må være overstået, menes der:

”Vi holder pavillonen sammen med toogtyve sorte stykker gaffatape og har sendt mariehøns op for at bede om godt vejr,” fortæller den 18-årige Maria Bøgh fra campingområde M og fremviser stolt sin lejr, gør det selv-løsning. Hun skæver op mod den næsten blå himmel: ”Og lige nu virker det! Sådan da!”

En helt unik stemning

Maria har været af sted på Roskilde Festival med de samme fire skoleveninder siden 2009. Som hun forklarer, er de simpelt hen blevet afhængige af den helt unikke stemning, man bare ikke finder nogen andre steder:

”Normalt er danskerne så reserverede. Her er alle åbne og venlige. Vi dansede f.eks. limbo med tre tilfældige svenskere, der kom forbi vores lejr i går. Sådan noget sker aldrig derhjemme. Og ellers er Roskilde Festival i det

hele taget bare fantastisk for en musikelsker som mig!” smiler hun og sparker til en makreldåse, der ligger og flyder. Den viser sig at være åben.

Ikke for sarte sjæle

”Ja, vi roder lidt,” smiler Maria undskyldende og fjerner en fiske-rest fra sin mudrede sandal. ”Vi prøver at få samling på affaldet hver morgen, men det hober sig simpelthen op så hurtigt. Man må ikke være sippet, hvis man vil på festival,” siger hun og vinker til veninden, der sidder på hug ude ved det hegn, som indrammer campingpladsen.

”Der er alt for langt til toiletterne!” råber den tissende pige, inden hun igen retter fokus mod sit forehavende. Det gælder nemlig om at holde balancen, hvis man ikke vil ende på jorden, der på festivalens sidste dag har forvandlet sig til en broget masse af mudder og urin. Brugte stykker toiletpapir til værre ærinder ligger vilkårligt spredt omkring hendes fødder. Hver gang vindretningen vender, slår stanken af skrald og varm urin én i ansigtet som en hård lussing.

Slask!

Men mariehønsene må være blevet trætte på halvvejen. I hvert fald rammes pladsen lige pludselig af en ny og aggressiv regnbyge.

”Mon det holder?” når en af de andre at spørge, inden det uundgåelige sker: ”Slask!” siger det, da pavillonens tynde plasticstof giver efter, og en dyngede af opsamlet regnvand vælter ned over de hvinende piger, der straks piler ud i hvert sit hjørne med lappetrej:

”Men det her betyder altså ikke, at vi tager hjem!” når Maria at råbe, mens hun og resten af

lejren laver nye gaffatapekombinationer for at opbygge den efterhånden totalskadede pavillon igen.

Ingen sure miner

Tilbage på festivalpladsen har Johan Olsen fra rockbandet Magtens Korridorer sluttet sig til scenen sammen med L.O.C. og et imponerende scenelysshow får nærmest den orange teltdug til at lette:

”Hvorfor ser du så sur ud? Prøv engang at smile lidt mere,” vrænger han ud i deres fælles hit ’Libertiner’.

Men dén opsang føler ingen sig truffet over her. For søndag d. 3. juli 2011 kl. 20.00 på pladsen foran Orange Scene er der ingen sure miner i sigte. Kun dans, grin, skål og skrål. Alle de, der var trætte og sure, ja, de er for længst taget hjem!